

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **R. S.**, zastoupené JUDr. Jiřím Hanákem, advokátem, se sídlem v Olomouci, Horní lán 9, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2004, č. j. 19 Cad 87/2004 - 32,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 14. 1. 2005, podanou ke Krajskému soudu v Ostravě poštovní přepravou dne 17. 1. 2005, se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2002, č. 565 414 0261, jímž byl žalobkyni přiznán vdovský důchod od 24. 2. 2002 podle § 49 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, a to ve výši 3425 Kč měsíčně.

Stěžovatelka ke kasační stížnosti přiložila kopii žádosti adresované České advokátní komoře o ustanovení bezplatného právního zástupce. Česká advokátní komora přípisem ze dne 2. 2. 2005 určila k poskytování právní služby stěžovatelce advokáta JUDr. Jiřího Hanáka, se sídlem Olomouc, Horní lán 9. Následně byla do spisu založena plná moc udělená stěžovatelkou tomuto advokátu k zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti, a tento advokát také k žádosti krajského soudu podáním ze dne 1. 6. 2005 kasační stížnost stěžovatelky ze dne 14. 1. 2005 doplnil.

Spis obsahuje i usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 4. 2005, č. j. 19 Cad 87/2004 - 61, kterým bylo rozhodnuto tak, že se stěžovatelce k její žádosti zástupce z řad advokátů neustanovuje, a to s odůvodněním, že stěžovatelka již udělila ke svému zastupování v řízení o kasační stížnosti plnou moc advokátovi JUDr. Jiřímu Hanákovi, se sídlem v Olomouci.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, byl z důvodu,

že stěžovatelka nebyla při pokusu o doručení předmětné zásilky na jí uvedené adrese zastižena, uložen dne 20. 12. 2004 u držitele poštovní licence (na poště).

Při doručování, v souladu s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném v době doručování (dále jen „o. s. ř.“), platí, že *nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.*

Stěžovatelka nebyla při pokusu o doručení předmětné zásilky na jí uvedené adrese zastižena, zásilka byla uložena dne 20. 12. 2004 na poště, z údajů na dodejce zásilky založené ve spisu vyplývá, že stěžovatelka byla vyrozuměna o uložení zásilky a současně byla vyrozuměna o tom, že si má uloženou písemnost do deseti dnů vyzvednout, nevyzvedne-li si zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení.

Stěžovatelka si zásilku v úložní lhůtě nevyzvedla, za den doručení je tak nutno považovat desátý den od uložení písemnosti, tedy čtvrtek 30. 12. 2004.

Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovatelka si vyzvedla zásilku osobně dne 3. 1. 2005, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř., a zásilku je třeba považovat za doručenou dnem 30. 12. 2004.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty (dnem fikce doručení), byl v dané věci čtvrtek 30. 12. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti byl čtvrtek 13. 1. 2005.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost sepsaná dne 14. 1. 2005 byla Krajskému soudu v Ostravě podána poštovní přepravou až dne 17. 1. 2005, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu